

Sygn. akt III Ca 713/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2021r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sądu Okręgowego Andrzej Dyrda

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2021r. w Gliwicach na posiedzenie niejawnym

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko P. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 4 lutego 2020 r., sygn. akt II C 253/19

oddala apelację.

SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Ca 713/20

UZASADNIENIE

K. P. domagała się zasądzenia od pozwanego P. W. kwoty 143,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu wskazała, że 7 grudnia 2017r. zawarła z pozwanym umowę sprzedaży za pośrednictwem serwisu (...), którego przedmiotem był odtwarzacz mp3 dyktafon do 32 GB. 3 października 2018r. powódka odstąpiła od umowy kupna sprzedaży w/w urządzenia i wezwała pozwanego zwrotu poniesionych przez nią kosztów. Powódka wskazała, że na dochodzoną pozvem kwotę składają się następujące kwoty: 54,90 zł tytułem zakupu w/w urządzenia, 7,20 zł - tytułem transportu, 22 zł - tytułem kosztów związanych ze zwrotem reklamowanego urządzenia, 11,44 zł - tytułem ponownego przesłania urządzenia, 40 zł - tytułem naliczonych kosztów serwisu i odesłania, 7,80 zł - tytułem kosztów przesyłki zawierającej odstąpienie od umowy.

W odpowiedzi na pozew P. W. wniósł o oddalenie powództwo w związku z zapłatą dochodzonej pozvem należności.

Sąd Rejonowy w R. wyrokiem z dnia 4 lutego 2020r. oddalił powództwo.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że P. W. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą S. 24 wystawił do sprzedaży na serwisie (...) odtwarzacz mp3 dyktafon pendrive do (...) za kwotę 54,90 zł. Poinformował również, iż koszt w/w urządzenia wraz z kosztami przesyłki wynosić będzie kwotę 62,10 zł, a płatność była miała nastąpić z góry. Ofertą P. W. zainteresował się F. P. (1). F. P. (1) kupił w/w urządzenie i zapłacił za niego wraz z kosztami przesyłki z rachunku bankowego K. P..

P. W. przesłał zakupione u niego w/w urządzenie na adres dostawy wskazany przez F. P. (1). Podczas użytkowania w/w urządzenia ujawniła się jego wada w postaci nie ładującej baterii, pojawiającego się komunikatu brak baterii. W dniu 11 stycznia 2018 roku F. P. (1) zwrócił się do P. W. z reklamacją. W reklamacji opisał ujawnione wady, wniósł również o wymianę w/w urządzenia na nowy. Wysłał również P. W. na jego koszt zakupione u niego urządzenie.

Reklamacja F. P. (1) została uznana przez P. W.. P. W. zwrócił urządzenie. Jednakże ponownie użytkując urządzenie F. P. (1) zauważył, iż urządzenie nie odtwarza wszystkich plików tzw. plików mp4, (...), nadto zauważył, iż nieprawidłowo chodzi zegar – spóźnił się kilka minut na godzinę. W związku z powyższym F. P. (1) po raz kolejny w dniu 26 lutego 2018r. złożył P. W. reklamację informując o w/w nieprawidłowościach w działaniu urządzenia oraz wnosząc o zwrot zapłaconej ceny w wysokości 62,10 zł. F. P. (1) wysłał również do P. W. urządzenie na jego koszt. Przesyłka adresowana do P. W. wróciła bez odbioru. F. P. (1) uiścił doręczycielowi koszty przesłania i zwrotu tej przesyłki w wysokości 11 zł. W związku z odebraniem przesyłki F. P. (1) za pośrednictwem R. B. zwrócił się o interwencję do (...) Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w K.. W piśmie z dnia 22 marca 2018r. skierowanym do w/w Inspektora P. W. poinformował, iż był w stanie rozpoznać reklamację przy czym należało urządzenie przesłać na jego adres oraz, że nie odbiera przesyłek za pobraniem. Wyjaśnił również, iż nie wiedział dlaczego nie dotarła do niego przesyłka z urządzeniem od F. P. (2) i zasugerował reklamację przesyłki u doręczyciela przesyłki. F. P. (1) poinformował również o zaistniałej sytuacji Miejskiego Rzecznika Konsumentów w P.. P. W. na pismo w/w Rzecznika o wyjaśnienie sytuacji odpisał w podobny sposób, jak do (...) Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w K..

13 lipca 2018r. F. P. (1) za pośrednictwem R. B. ponownie złożył P. W. reklamację identyczną w swojej treści jak reklamacja z dnia 26 lutego 2018r. Odesłał również wadliwe urządzenie. Za przesyłkę zapłacił kwotę 11,70 zł. E-mailem z dnia 7 sierpnia 2018r. P. W. zawiadomił F. P. (2), iż uznaje zgłoszoną reklamację za bezzasadną albowiem zegar po naładowaniu działa prawidłowo, przy czym przy rozładowanej baterii zegar może się spóźniać, oraz że urządzenie odtwarza wszystkie pliki. P. W. poinformował również, iż w związku z bezzasadnością reklamacji jeśli chciał aby doszło do odesłania mu urządzenia miał uiścić kwotę 40 zł na wskazany w e-mailu jego rachunek bankowy. R. B. ze swojego rachunku bankowego zapłacił kwotę 40 zł i w tytule wpisał koszty reklamacji, proszę przesłać urządzenie.

Pismem z 3 października 2018r. R. B. zawiadomił P. W., iż zakupione przez F. P. (2) urządzenie było wadliwe, wada była istotna i polegała na braku możliwości naładowania baterii, odtwarzania wszystkich plików, spóźnianiu się zegara. Mając na uwadze powyższe złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy kupna sprzedaży wadliwego urządzenia i wezwał P. W. do zwrotu poniesionych kosztów w łącznej wysokości 143,34 zł. Na przesyłkę wydatkował kwotę 8,30 zł.

16 września 2019r. P. W. przesłał przekazem pocztowym K. P. kwotę 144 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy stwierdził, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Sąd stwierdził, że powódka nie wykazała faktu zawarcia z pozwanym umowy sprzedaży - kupna urządzenia odtwarzacz mp3 dyktafon do 32 GB. Sąd wskazał, że umowę tą zawarł z pozwanym F. P. (1), natomiast powódka nie wykazała przejścia na nią uprawnień z tytułu wady rzeczy sprzedanej F. P. (1), w związku z czym Sąd oddalił powództwo z powodu braku legitymacji czynnej powódki.

Nadto Sąd wskazał, że po zamknięciu rozprawy w związku z nieprzyjęciem kwoty 143,34 zł przez K. P., pozwany przelał na rachunek bankowy wskazany w piśmie zawierającym oświadczenie o odstąpieniu od umowy z dnia 3 października 2018r. kwotę 165,30 zł, czym spełnił roszczenie F. P. (1).

Apelację od tego orzeczenia wniosła powódka zaskarżając wyrok w całości.

Zarzucała naruszenie przepisów prawa materialnego polegające na zbyt wąskiej interpretacji pojęcia „kupujący” w art. 556 k.c., jak również nadmierny formalizm oraz naruszenie sprawiedliwości proceduralnej.

Na tych podstawach wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa lub uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenie kosztów za I i II instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Poczynione ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materialnie dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, natomiast informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają, przez co są w pełni wiarygodne.

Ustalenia te Sąd Okręgowy przyjmuje za własne.

W przedmiotowej sprawie powództwo zostało oddalone ze względu na brak legitymacji czynnej po stronie powódki. Wskazać zatem należy, że posiadanie przez stronę legitymacji czynnej w procesie jest przesłanką zasadniczą, od której istnienia uzależniona jest możliwość

uwzględnienia powództwa, a jej brak prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo. Legitymacja procesowa czynna stanowi bowiem uprawnienie do poszukiwania ochrony prawnej, w szczególności do wszczęcia i prowadzenia procesu. Oznacza to zatem, że do udzielenia ochrony prawnej poprzez konkretyzacji określonych norm prawa materialnego, konieczne jest aby osobie tej przysługiwało określone uprawnienie materialne wobec innej osoby.

Przenosząc powyższe do ustalonego stanu faktycznego stwierdzić zatem należało, że uprawnienie przewidziane art. 556 k.c. przysługuje wyłącznie kupującemu. Zgodnie z art. 535 § 1 k.c., przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W ustalonym stanie faktycznym umowa sprzedaży odtwarzacza mp3 dyktafon pendrive do (...) została zawarta pomiędzy F. P. (1) a P. W.. Zatem to tylko F. P. (1) przysługiwał status kupującego jako strony tej umowy, jak również realizacja uprawnień podmiotowych wynikających z tej umowy.

W ocenie Sądu Okręgowego nie było podstaw do uwzględnienia szerokiej interpretacji pojęcia „kupującego” przedstawionej w apelacji przez powódkę. Stwierdzić bowiem należy, że sam fakt opłacenia zamówienia przez K. P. nie prowadzi do rozszerzenia zakresu stron tej umowy, w szczególności do uznania, że poprzez zrealizowanie podstawowego obowiązku kupującego przez inną osobę, w szczególności przez małżonka kupującego, następuje dorozumiane przeniesienie czy rozszerzenie podmiotów uprawnionych do realizacji roszczeń z tytułu umowy sprzedaży. Również powołanie się przez powódkę na ustrój małżeńskiej wspólności majątkowej nie mógł zmienić tej oceny. Wskazać bowiem należy, że status ten nie prowadzi do uznania, że miała ona uprawnienie do wytoczenia powództwa, gdyż ustrój ten odnosi się on tylko i wyłącznie do zakresu współwłasności, w szczególności sposób zarządu, jak również wpływa na zakres odpowiedzialności majątkowej. Przepisy kodeksu rodzinnego i opiekuńczego nie dają tymczasem podstaw do uznania, że na tej podstawie następuje cesja wierzytelności, czy też dorozumiane rozszerzenie strony podmiotowej zawieranych umów.

Skoro zatem powódka nie wykazała, aby uprawnienia z tytułu roszczeń z tytułu wady rzeczy sprzedanej, Sąd I instancji słusznie uznał, że powódka nie wykazała, że była uprawniona do dochodzenia roszczenia wskazanych w pozwie.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na postawie art. 385 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

SSO Andrzej Dyrda